

inspektøren en Assistent, der saa med mere Velvillie paa Askov-Nääs Sløjden, end Sløjdsinspektøren gør, og som saa førte Tilsyn med den. Men paa hvilken Maade Sagen end bliver ordnet, er det mit Haab, at, naar Folketinget nu tager sig af denne Sag og paa ny henviser Andragendet, denne Henvisning saa ikke paa ny maa blive resultatløs.

Laursen: Det kønne Haab, som den ærede sidste Taler sluttede med, vil jeg tiltræde. Jeg tror nemlig ikke, at det nytter, at man fremdeles prøver paa at faa et godt Samarbejde i Stand mellem Lederne af de to Sløjdretninger. Det anser jeg for umuligt. Jeg slutter mig derfor til den ærede sidste Talers Henstilling om, at der bør gøres et Forsøg paa at finde en Maade, hvorpaa den nuværende Sløjdsinspektør kunde blive fritaget for at føre Tilsyn med dem, der dyrker Askov-Nääs Sløjden. Jeg vil ogsaa henstille, at Ministeriet fordeler Tilskuddene, og at det giver Bestyrelsen for Askov-Nääs Sløjden Indflydelse paa sit Omraade, saa at de to Retninger kan komme til at arbejde hver for sig og begges Elever, naar de har den tilbørlige Uddannelse, kan arbejde indenfor Folkeskolens Rammer. Jeg tror ikke, der er nogen anden Mulighed for en god Ordning her. Alle er enige om, at Sløjdsagen, som i og for sig er god, lider Skade ved den Maade, hvorpaa Tilsynet nu er ordnet, og ved de bitre Forhandlinger, som denne Ordning har ført med sig. Jeg vil derfor indstændig anmode den højtærede Minister om at tage Spørgsmaalet om en ny Ordning under Overvejelse til Gavn for begge Parter.

I Fjor tillod jeg mig at sige nogle Ord til den nuværende Sløjdsinspektør om, at det forpligtede ham til at være overordentlig omhyggelig og hensynsfuld, at han foruden at være Inspektør for sin egen Sløjdretning tillige er det for en anden Sløjdretning end den, hans Hjerte er knyttet til. Jeg tror, han havde staaet sig vel ved at lytte til dette velmente Raad, men det ser ikke ud til, at det Aar, der er gaaet, har bragt bedre Forhold til Stede, saa ogsaa jeg tror, at der ikke er andet at gøre end at skille de to Retninger, som ikke kan samarbejde.

Slebsager: Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som til Slutning blev fremsat af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen). Jeg tror, det er nødvendigt, at de to Sløjdretninger faar hver sit Tilsyn, før bliver Tilstanden ikke god, før hører

Striden ikke op. Man kan nok saa ofte sige, at den Strid bør høre op, det er rigtigt nok, men Striden hører nu en Gang ikke op, før der bliver gjort Ret og Skel mellem de to Retninger. Og det bliver der ikke under de nuværende Forhold.

Jeg skal ikke komme ind paa Stridens Genstand, men jeg ønsker at sige følgende om den nuværende Sløjdsinspektør. Han er en Mand, der har gjort overordentlig meget for Sløjdsagen herhjemme. Han har ganske vist gjort det ud fra en ensidig Opfattelse af Sløjdsagen, men han har gjort et stort og godt Arbejde, og i hans Agitation for dansk Sløjld har den Ensighed, hvormed han har set paa Sløjden, været ham en Støtte. Men i det Øjeblik han skal føre Tilsyn, om jeg saa maa sige: med sin egen Sløjld og samtidig med Askov-Nääs Sløjden, vil den Ensighed, der har været ham en Styrke i Agitationen for hans egen Sløjldretning, være en Brod, der vender sig mod ham, idet han fører Ensigheden med sig ogsaa overfor Askov-Nääs Sløjden. Der ligger i Virkeligheden det svage Punkt, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke bliver godt med Forholdet mellem de to Retninger — de maatte kunne arbejde sundt og godt Side om Side til Gavn for Sløjdsagen her i Landet —, før de hver især faar sit Tilsyn, og før de bliver helt igennem ligestillede, ogsaa med Hensyn til Statstilskuddet. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorledes Tilsynet vil kunne ordnes, men jeg tror, at det i alt Fald maa ordnes paa en saadan Maade, at Aksel Mikkelsen bliver fritaget for at være tilsynsførende med Askov-Nääs Sløjden.

Fordelingen af Statstilskuddet foregaar hovedsagelig efter det Elevantal, som arbejder, om jeg saa maa sige, indenfor de forskellige Sløjdretninger. Dette er ikke helt rigtigt, idet Dansk Sløjld mest dyrkes i Købstæderne, medens Askov-Nääs Systemet overvejende dyrkes paa Landet. Jeg skal nævne et Eksempel. I en Skole f. Eks. med 100 Elever er der anskaffet 16—18 Høvlebænke, Sæt af Værktøj o. s. v., og til Sløjden anvendes der selvfølgelig ikke saa overordentlig mange Timer daglig, saa at det samme Antal af Høvlebænke og Værktøj er tilstrækkeligt ogsaa i en Skole med 300—400 Elever. Det er da en selvsagt Ting, at en Fordeling udelukkende efter Elevantallet ikke vil være berettiget, idet det System, der navnlig drives paa Landet, i Stationsbyer, ved Efterskoler o. s. v., hvor Elevantallet ikke er saa stort, har næsten de samme Udgifter til Sløjldundervisning som det, der er gældende i de